

THE WAY

"AND THOU SHALT TEACH THEM THE STATUTES AND THE LAWS, WHEREIN THEY MUST WALK"

Published by the Kehilla of Toronto in the interests of Kashruth and traditional Judaism.

NO. 1

JUNE 1940

TORONTO, CANADA

ORDER OUT OF CHAOS

For many years, we Jews of Toronto, have been compelled to witness disorganization and chaos in the field of Kashruth.

The Kehilla of Toronto, a representative organization, came into being in 1924 for the sole purpose of centralizing the supervision of Kashruth and assisting the Rabbis in its enforcement, to ensure the public that that which is sold as Kosher shall be truly Kosher.

The system which has been in effect was, that a nominal charge for slaughtering per pound was made to the wholesaler who in turn added the charge to the wholesale price of meat paid by the butcher and which was finally paid by the consumer. The Rabbis, Inspectors and Shochtim received their remuneration therefrom while any accrued surplus was distributed annually amongst the local institutions. This lasted until 1931, and since then a continuous strife between Rabbinical factions disrupted the centralized control, and Kashruth has been in a state of chaos ever since.

Various attempts have been made by the former presidents of the Kehilla, Messrs. M. Shapiro, E. Pullan, H. Bolter, and J. Graner to satisfy the various factions in order to bring them together, but their attempts proved futile. Mr. Joseph Levine, the present pres., after deliberation and deliberation, and after bringing three of the most renowned Rabbis in America, to try to settle the Rabbinical squabbles, found it absolutely impossible to unite them for the sake of Kashruth alone, and resolved to introduce a new system and policy: that of divorcing the payment for supervision to the Rabbis from the income from shechita. This may, once and for all, end Rabbinical quarrels, as it was mostly the evil system of remuneration to the Rabbis from shechita that has resulted in this terrible condition. Rabbis are entitled to a living, but this should be guaranteed them by the synagogue or group whom he serves as spiritual leader.

The present system which has been effect is, that a VAAD HAKASHRUTH of the Kehilla of Toronto, laymen who, together with such Rabbis who have *only* Kashruth at heart, and wish to help in its strict enforcement, are giving supervision without remuneration. No butcher is accepted unless he solemnly undertakes, by signed pledge, that he will fulfill all the regulations that may be asked of him, by the Vaad Kakashruth and its Rabbis, pertaining to Kashruth.

This will not only make supervision definitely independent, of the income from the slaughter of Kosher meat, but may end, once and for all, the Rabbinical competition for control of a remunerative post in a slaughter house, which, because that particular Rabbi (or Rabbis) is dependent on his slaughter house for a livelihood, he is forced perhaps unwillingly and unknowingly to permit definite breaches of Kashruth in his name.

We ask for your support and co-operation in establishing this

principle. Prominent signs, a facsimili of which you will find enclosed, have been given to those butchers who we believe to be honest in their intentions to sell only Kosher products. WATCH CAREFULLY FOR THIS SIGN WHICH READS

"VAAD HAKASHRUTH OF THE KEHILLA OF TORONTO"

as it has been brought to our attention that similar signs, but without the words *OF THE KEHILLA OF TORONTO* have been distributed by some irresponsible party.

BE SURE THAT THE MEATS USED IN YOUR SUMMER RESORT WERE PREPARED UNDER OUR SUPERVISION.

For information regarding matters of Kashruth or other religious questions communicate with

Rabbi Joseph Weinrib, 478 Palmerston Blvd. LO. 8400
Rabbi Jacob Kaminetzky, 80 D'Arcy St. WA. 5449

SHEVUOTH (The Feast of Weeks)

The Torah (Five Books of Moses) was given to the world, through Moses, on the sixth day of Sivan—the third month after the departure of the Children of Israel from Egypt.

Shevuoth commemorates the giving of the Torah on Mount Sinai. It is known as the Festival of Weeks however, because it also celebrates another significant period in Jewish life — the seven weeks between Pesach and Shevuoth. Inasmuch as the Israelites were an agricultural nation, the various seasons of the year were important. Pesach, heralding the coming of the spring, ushered in the planting season. Seven weeks later, the produce of the fields and orchards was ripe, and ready for harvest. Forty-nine days after Pesach, therefore, each farmer or land-owner brought the best of his first-fruits to the Temple, and it was an occasion of much rejoicing and thanksgiving.

Shevuoth, therefore, is a double festival. And it is significant to note that the giving of the Torah coincided with the early harvest. Just as we reap the fruits of the field after careful planting and assiduous care and attention, so do we gain the benefits of the TORAH after diligent study and practice. The Talmud states: "If there is no Torah, there is no grain." They are interrelated and interdependent, and tend to prove that spiritual and physical development must go hand in hand, each relegated to its own degree of importance for the welfare of the individual.

Modern observance of this joyful holiday brings many delightful decorations of flowers and greens in the home and in the synagogue to bring to mind the ancient harvest festival.

In homes, blintzes are served. Milk, cheese and other dairy foods are served since the Torah is symbolized thereby, i. e., learning the Torah is as milk, the food of sustenance.

LAWS CONCERNING THE SALTING OF MEAT

1. Before the meat is salted, it must be thoroughly washed in water. The meat should be soaked and entirely submerged in water for half an hour. Wherever a particle of blood is visible it should be thoroughly washed off with the water in which it is soaking. Sometimes in cattle and fowl, lumps of coagulated blood due to a wound are to be found, these must be cut away and removed before the meat is soaked. When the water is very cold, it should be put in a warm place to take the chill out before the meat is soaked herein.

2. If one forgot and allowed the meat to soak in water for twenty-four hours, the meat as well as the vessel in which it was soaked must not be used.

3. If after the soaking, the meat was cut into two pieces, the place where it was cut must be thoroughly rinsed on account of the blood which is found in that part.

4. Meat that was hardened by the frost must be softened, but it must not be placed near a hot furnace.

5. The utensil specifically used for the soaking of the meat must not be used in connection with any other kind of food.

6. After the meat has been soaked the water must be allowed to drip off therefrom, so that salt may not be dissolved and thereby become ineffective in drawing out the blood. It is necessary to take care that the meat should not become thoroughly dry, for then the salt would fall off.

7. The salt should not be grained as fine as flour, as it would forthwith become dissolved and would not properly draw out the blood. Neither should the salt be very coarse as it may drop from the meat. But the salt should be of medium size, like the salt used for boiling purposes, and it must be dry so that it can be well sprinkled.

8. The salt should be sprinkled on all sides (of the meat), so that there is not a spot left unsalted.

9. The meat that has been salted must be placed where the blood can easily flow therefrom; therefore the basket with the meat therein must not be placed on the ground, as the flow of blood will be impeded thereby. Even though the meat remained in salt for the proper period of time (one hour) previous to cleansing it, yet it should not be placed where the blood cannot flow freely therefrom. If the salting of the meat is done on a board, it must be placed in an oblique position, in order that the blood may freely flow therefrom; nor should there be a hollow part in the board where brine may accumulate.

10. The meat should lie in the salt for one hour, but in cases of emergency, twenty-four minutes are sufficient.

11. After the meat has remained in salt for the proper length of time, the salt should be entirely removed therefrom, and the meat thoroughly washed three times.

12. Bones containing marrow while they still adhere to the meat should be salted together with the meat just as they are; but if they be separated from the meat, they should not be placed near the meat.

13. The hoofs of animals must be cut around their extremities before the soaking takes place, so that the blood can flow out. They must be put in such position that the blood can flow out, and it is permissible to salt them when they have hair on.

14. The liver, containing a large quantity of blood, cannot be made ready for cooking by the mere process of salting, but it must be broiled on fire prior thereto. It should be properly rent

asunder, and where the rent is made it must be placed on the fire in order to draw out all the blood thoroughly. It must be *purged* before it is placed on the fire, and slightly sprinkled with salt as it is broiling over the fire. It must be so broiled until it is fit to eat and thereafter it must be thoroughly purged of the blood which has been discharged; and care should be taken that it should be purged three times, and thereafter it may be boiled.

15. Care should be taken to broil the liver over a fire only, and not in an oven cleansed of ashes. It must also not be broiled wrapped up in paper, be it even of the commonest kind.

16. It is forbidden to salt the liver in the same manner as meat is salted, and it certainly should not be salted together with meat.

17. The mesentery (membrane keeping the entrails in position) and other entrails should be salted on their exterior surface where the fat clings to it.

THE FOLLOWING BUTCHERS ARE UNDER SUPERVISION OF THE VAAD HAKASHRUTH OF TORONTO

KUPPEL ABRAMS	Kensington and	
	St. Andrew	WA. 6903
H. ABRAMS	2 D'Arcy St.	EL. 7692
I. BERLIN	22 Baldwin St.	MI. 8119
Mrs. BERLIN	30 St. Andrew St.	WA. 4942
R. BERKAN	707 Queen St. W.	WA. 1397
K. GREENSPAN	12 Kensington	WA. 1388
K. GREENSPAN	7 Brunswick Ave.	KL. 8375
K. GREENSPAN	Harbord and Ulster	MI. 9918
I. COHEN	384 College St.	MI. 4847
J. COHEN	996 Dundas St. W.	ME. 7253
J. COHEN	2c Kensington Ave.	WA. 5089
F. GOLDSTEIN	Augusta and Baldwin	EL. 9012
M. GOLDMAN	397 Spadina Ave.	WA. 8944
Z. GOLDMAN	38 Kensington Ave.	WA. 2116
M. HOLTZMAN	234 Augusta Ave.	
A. JACKSON	217 Parliament St.	EL. 0024
S. LABER	195 Harbord St.	LO. 9732
W. MARTIN	Harbord and Ulster	MI. 9161
M. PERKAL	176 Ontario St.	EL. 5915
NAFTULI QUINTER	374 Spadina Ave.	WA. 4103
S. WINBAUM	644 College St.	LO. 9889
A. SILVERSTEIN	7 Kensington Ave.	WA. 6924

CALENDAR

ROSH CHODESH SIVAN—JUNE 7

SHEVUOTH—Tues. Eve. June 11th

Wed. June 12th

Thurs. (Yizkor) June 13th

Time for lighting of Sabbath Candles

Friday June	7th	8.40
"	"	14th — 8.42
"	"	21st — 8.43
"	"	28th — 8.47
"	July	5th — 8.47

(DAYLIGHT SAVING TIME)

WATCH CAREFULLY FOR THIS SIGN WHICH READS

VAAD HAKASHRUTH OF THE KEHILLA OF TORONTO

These Are The Regulations

The following are the regulations for Kashruth to which all butchers, under the supervision of the Vaad Hakashruth and its Rabbis, have obligated themselves:—

- (A)—Every butcher must have complete control over all articles of meat, to make sure that these articles bear the stamp and seals of Shochtim of the Vaad Hakashruth and its Rabbis.
- (B)—The butcher may not take into his butcher shop such delicatessen products which are not under our complete supervision.
- (C)—No bones shall be accepted from the slaughter house unless they are properly stamped by the Shochet.
- (D)—Fille mignon may only be prepared in the presence of a Mashgiach of the Vaad Hakashruth, when the Mashgiach will place his stamp thereon.
- (E)—The Sabbath must be observed, to the fullest extent. The window shades must be up, until the time when it is permitted to kindle the lights on Saturday evening.
- (F)—Meats which are prepared by the butcher for pickling or otherwise, must be soaked and salted in the proper kosher manner.
- (G)—No meats shall be sold by the butchr, which haven't been thoroughly cleansed of veins etc.
- (H)—The butcher must wash the meat in the presence of the Mashgiach.
- (I)—The butcher shop shall always be open for inspection by the Mashgichim, Shochtim or members of the Vaad Hakashruth.
- (J)—The Vaad Hakashruth assumes no responsibility for chickens that may be found in the butcher shop.

תקנות פאר כשרות

פאלגענדע זיינען די תקנות פון כשרות צו וועלכע עס פארפליכטען זיך אלע בוששערס, וועלכע שטייען אונטער דער השגחה פון ועד הכשרות של הקהלה והרבנים:

- (א) יעדער בוששער מוז קאנטראלירען יעדער פלייש ארטיקלען עס זאל זיין געסטעמפט און פלאמבירט מיט די זיגלען פון די שוחטים און ועד הכשרות והרבנים.
- (ב) עס קענען ניט אריינגענומען ווערען קיינע ווארשטען און אנדערע דעליקאטעסען סחורות וואס האבען ניט אונזער פאלשטענדיגע השגחה.
- (ג) אלע ביינער וואס קומען אריין פון שלאכט הייז קען מען ניט אריינגעמען נאר ווען עס איז גענוג דייטליך דער זיגל פון שוחט.
- (ד) פיליעמניאן קענען די בוששערס אויסשניידען נאר אין דער אנוועזענהייט פון משגיח, און נאר דאן קען דער משגיח דאס סטעמפען מיט זיין פערזענליכען סטעמפ.
- (ה) דער שבת קודש מוז אפגעהיט ווערען אין פולע זינען פון ווארט, די ווינדא בליינדס מוזען זיין אינגאנצען אפגע, ביז דער צייט וואס מען מעג אנצינדען נאך הברלה.
- (ו) די פליישען וועלכע דער בוששער מאכט אליין כשר צו פיקלען אדער צו מאהלען, מוזען אטענדען דעם וויקען און זאלצען אויפ'ן פאלשטענדיגען כשר'ן וועג.
- (ז) די בוששערס זיינען פארפליכטעט ניט צו ארויסלאזען קיינע ניט געטרייבערטע פלייש ארטיקלען.
- (ח) אפגיסען די פליישען באדארף דער בוששער אין דער אנוועזענהייט פון משגיח.
- (ט) די בוששער שאפ מוז זיין פריי צו יעדער צייט פאר משגיחים, שוחטים אדער מיטגלידער פון ועד הכשרות.
- (י) אויב שטיקענס אין די בוששער שעפער טראגט דער ועד הכשרות קיין שום פאראנטווארטליכקייט ניט.

די פאלגענדע בוששערס זיינען אונטער דער השגחה פון ועד הכשרות

9161	מי. הארבארד און בראנוויק	וו. מארטיין
5915	על. 176 אנטאריא סט.	מ. פערקאל
4108	וויי. 374 ספעדיינע עוו.	נפתלי קוויטנער
9889	לא. 644 קאלעדזש סט.	ס. ווינבאום
6924	וויי. 7 קענינגסטאן עוו.	א. סילווערשטיין

OFFICERS OF THE KEHILLA OF TORONTO

President	J. LEVINE
Vice-Presidents	M. SHAPIRO A. TANENBAUM M. KOROLNEK
Treasurer	J. KOFMAN
Secretary	S. A. KURTZ

קאפעל אייבראמס	קענינגסטאן און סט. ענדריו וויי. 6903
ה. אייבראמס	2 ד'ארסי סט. על. 7692
א. בערלין	22 באלדווין סט. מי. 8119
מרס. בערלין	30 סט. ענדריו סט. וויי. 4942
ר. בערקאן	707 קווין סט. וועסט וויי. 1397
ק. גרינשפאן	12 קענינגסטאן עוו. וויי. 1388
ק. גרינשפאן	7 בראנוויק עוו. קי. 8375
ק. גרינשפאן	הארבארד און בראנוויק מי. 9918
י. קאהען	384 קאלעדזש סט. מי. 4847
י. קאהען	996 דאנדעס סט. וועסט מע. 7253
י. קאהען	2 סי קענינגסטאן עוו. וויי. 5089
פ. גאלדמאן	אגאסט און באלדווין על. 9012
מ. גאלדמאן	397 ספעדיינע עוו. וויי. 8944
ז. גאלדמאן	38 קענינגסטאן עוו. וויי. 2116
מ. האלצמאן	234 אגאסט עוו. על. 0024
א. דזשעקסאן	217 פארלאמענט סט. על. 9732
ס. לאבער	195 הארבארד סט. לא. 9732

דינים וועגן זאלצען פלייש

1. איידער מען זאלט דאס פלייש דארף מען עס גוט אפנוואשן אין וואסער. דאס פלייש דארף ליגען אינגאנצען אונטער'ן וואסער און דארף זיך ווייקען א האלבע שעה. אויב עס זעהט זיך א טראפען בלוט, דארף מען עס גוט אפנוואשן אין דעם וואסער אין וועלכער דאס פלייש ווייט זיך. אכאל טרעפט מען אין בהמות אדער עופות א שטיק פארגליווערטע בלוט וואס קומט פון א וואונד. די דאזיגע שטיקער דארפן אפגעשניטען ווערן איידער מען ווייט אין דאס פלייש. אויב די וואסער איז קאלט, דארף עס אוועקגעשטעלט ווערן אין א ווארימען פלאץ ארויסצוציען דערפון די קעלט איידער מען ווייט דארין אין דאס פלייש.

2. אויב אימער האט פארגעסן און געלאזט דאס פלייש זיך ווייקען אין וואסער א מעת לעת, טאר דאס פלייש, אזוי גוט ווי די בלי, ניט גענוצט ווערען.

אויב נאך דעם ווי דאס פלייש איז איינגעווייט געווארען און מען האט עס איינגעשניטען, דארף דער פלאץ וואו עס איז צעשניטען געווארען, גוט אפגעשווענקט ווערן צוליב דעם בלוט וואס געפינט זיך דארויף.

פלייש וואס איז הארט געווארען פון פראסט דארף מען ווייך מאכען, אבער מען טאר עס ניט אוועקלייגען לעבען א ווארימען אויווען.

די בלי וואס ווערט גענוצט פאר איינגעווייט פלייש, טאר ניט גענוצט ווערען פאר קיין אנדער צוועק וואס האט א שייכות צו עסען.

נאכדעם ווי דאס פלייש איז איינגעווייט געווארען, דארף מען לאזען דערפון אראפלייגען די וואסער, אזוי אז די זאלץ זאל ניט צוגיין און דורכדעם ניט ווירקען ריכטיג אויף ארויסצוציען דאס בלוט. מען דארף אויך זיין פארזוכטיג, אז דאס פלייש זאל ניט ווערן אינגאנצען טרוקען, ווייל דאן וועט די זאלץ אראפפאלען.

די זאלץ טאר ניט זיין אזוי דין ווי מעהל, ווייל אזא זאלץ וועט תיבה צוגיין און וועט ניט ריכטיג ארויסציען דאס בלוט. דאנען טאר די זאלץ אויך ניט זיין צו גראב, ווייל דאן וועט עס אראפפאלען פון פלייש. די זאלץ דארף זיין פון מיטעלמעסיגער גראבקיט, ווי די זאלץ וואס ווערט גענוצט צום קאכען, און עס מוז זיין טרוקען כדי מען זאל דערמיט גוט קענען באשפרינקען דאס פלייש.

דאס פלייש דארף באשפרינקעלט ווערען אויף אלע זייטען, כדי עס זאל ניט בלייבען קיין פלאץ וואס איז ניט באזאלצען.

באזאלצענע פלייש דארף אוועקגעלייגט ווערען אויף אן ארט וואו דאס בלוט קען גרינג דערפון אראפרינגען; דאריבער מוז דער קארב מיט'ן פלייש ניט אוועקגעשטעלט ווערען אויף דער ערד ווייל דאס וועט שטערען דעם אפפלוס פון בלוט. כאטש דאס פלייש איז געלעגען געזאלצען די ריכטיגע צייט (אין שעה) פאר'ן ריין מאכען, פונדעסט-וועגען דארף עס ניט געלייגט ווערען אויף א פלאץ וואו דאס בלוט קען ניט לייכט אראפפליסען דערפון. אויב דאס פלייש ווערט גע-זאלצען אויף א ברעט, דארף עס אוועקגעשטעלט ווערען אנגעצויגען כדי דאס בלוט זאל קענען גרינג אראפרינגען. עס טאר אויך ניט זיין קיין לאך אין דער ברעט וואו זאלצוואסער קען זיך אנזאמלען.

דאס פלייש דארף ליגען געזאלצען אין שעה צייט.

נאכדעם ווי דאס פלייש איז געלעגען געזאלצען די נויטיגע צייט, דארף די זאלץ דערפון אינגאנצען אראפגענומען ווערען, און דאס פלייש גוט אפגעוואשן ווערען דריי מאל.

מאך בינער, אויב זיי זיינען נאך געאיינגט מיט'ן פלייש, דארפן געזאלצען ווערען מיט'ן פלייש. אויב אבער זיי זיינען אפגע-זונדערט פונ'ם פלייש, דארפן זיי געזאלצען ווערען באזונדער, און בעת זיי ווערען געזאלצען טארען זיי ניט געלייגט ווערען לעבען דעם פלייש, נאר העכער אויפ'ן ברעט.

קלויזען פון בהמות דארפן ארוםגעשניטען ווערען איידער מען ווייט אין דאס פלייש כדי דאס בלוט זאל קענען ארויספליסען, און מען מעג זיי זאלצען בשעת עס איז נאך אויף זיי דא די האר.

דער לעבער וואס אנטהאלט א סך בלוט קען ניט צוגעגרייט ווערען צום קאכען בלויז דורך זאלצען, נאר דארף פריער אפגעברויט ווערען אויף אן אפען פייער. עס דארף ריכטיג צעטיילט ווערען, און אויף דעם פלאץ וואו עס איז געטיילט דארף עס געלייגט ווערען אויפ'ן פייער כדי גרינטליך ארויסצוציען דאס בלוט. עס דארף גע-רייניגט ווערען איידער עס ווערט געלייגט אויפ'ן פייער, און לייכט באשפרינקעלט ווערען מיט זאלץ ווען מען לייגט עס אויפ'ן פייער. עס דארף אזוי געברענט ווערען, ביז עס איז ראוי צום עסען, און נאכהער דארף עס גוט אפגערייניגט ווערען פון דעם בלוט וואס איז ארויסגעצויגען געווארען, און מען דארף די לעבער צושווענקען דריי מאל און ערשט נאכדעם מען מען עס קאכען.

מען דארף זיין פארזוכטיג אפצוברוינגען דעם לעבער נאר איבער א פייער, און ניט אין אן אויווען וואס איז ריין פון אשעס. עס טאר ניט אפגעברוינט ווערען, איינגעוויקעלט אין באפיר.

מען טאר ניט זאלצען לעבער אויף דעם זעלבען אופן ווי פלייש, און אוודאי טאר עס ניט געזאלצען ווערען צוזאמען מיט פלייש.

די געדערס און אנדערע טיילען פון איינגעווייט דארפן באזאלצען ווערען אויף דער אויסענווייט וואו עס האלט זיך דאס פעטס.

דער קאלענדאר

ראש חודש סיון — — — פרייטאג, דעם 7-טען יוני.
שבועות — — — — דינסטאג אָוונט, 11-טען יוני.
מיטוואך 12-טען יוני.
דאנערשטאג (יזכור) 13 יוני.

ליכט בענטשען:

פרייטאג, דעם 7-טען יוני — — — — 8.40
" " " 14-טען " — — — — 8.42
" " " 21-טען " — — — — 8.43
" " " 28-טען " — — — — 8.47
" " " 5-טען יולי — — — — 8.47
(די צייט איז פאר דעלייט סיווינג)

"והודעת לחם את
הדרד ילכו בה"
(שמות י"ז, כ.)

ה ד ר ד

ארויסגעגעבען פון דער טאָראַנטער קהילה אין די אינטערעסען פון כשרות און אנדערע רעליגיעזע ענינים

טאָראַנטאָ, קאנאדע

סיון, ת"ש

16

נומער 1

אונזער וואָרט

מיט דעם נומער "הדרד" פרובירט דער ועד הכשרות פון דער קהילה ארויסצוגעבען פון צייט צו צייט אן אויסגאבע פאר חזוק היהדות והכשרות.

דער אידישער ישוב אין טאָראַנטאָ וואָס האָט שטענדיג גע'ש'ט מיט זיין ליבע פאר דער אידישער טראדיציע האָט די לעצטע יארען פארמאכטעניגט זיין אויפגאבע.

פארשידענע סיבות האָבען גורם געווען דערצו. עס איז אָבער זיכער, אז אונזערע ענינים, אונטערקייט איז געווען איינס פון די אורזאכען.

מיט דער אויסגאבע ווילען מיר דערגרייכען יעדעס אידישע בא-וואוסטזיניגע הויז אום אויפצוקלערען אלץ וואָס האָט א צוזאמענהאנג מיט אידישקייט און טראדיציע. פארשטאנדען דעם באוואוסטזיין און טראדיציע איז דער לעבענסנדרו פונ'ם אידישען פאלק. און אידישקייט קאן נאָר זיין וואו עס ווערט געפירט א פולשטענדיג אידיש הויז. מיר וועלען רופען, וועקען די אידישע יונגעס זי זאל אונז בא-הילפן זיין אוועקצושטעלען די שטאָט טאָראַנטאָ אויף געזונטע טרא-דיציאנעלע אידישע יסודות, אום זי זאל ווערט זיין דעם שיינעם נאָמען וואָס זי האָט אמאָל געהאט.

מתן תורה און אונזער פליכט

יִאֲרֵאִיין יִאֲרֵאִיין שוין דריי טויזענט צוויי הונדערט צוויי און פופציג יאר פֿייערען מיר דעם יום טוב שבועות, דער יום טוב, ווען דאָס אידישע פֿאלק האָט זיין תורה אויפ'ן בארג סיני געקראָגען. דאָרט האָט זיך אנטפלעקט די גרויסע ליכט פאר דער גאנצער וועלט, אָבער נאָר דאָס אידישע פֿאלק האָט די תורה אלס איר געזעצ קאָדעקס אנגענומען. און מיט דער תורה אין דער האנט האָט דאָס אידישע פֿאלק אין יעדער עפֿאָכע מאַרשירט מיט'ן פֿולען באוואוסטזיין אז די גאנצע מענשהייט וועט באַאיינפלוסט ווערען פון דער געטלאַכער לעהרע.

אויך אינ'ם איצטיגען טראגישען מאָמענט וואָס האָט ניט קיין גלייכען אין דער אידישער געשיכטע, גלייכען מיר, אז ליכט וועט זיגען איבער דער פינסטערניש. די וועלט וועט צוריק אין איר אָרדנונג אוועקגעשטעלט ווערען און יושר וועט דאָס אידישע פֿאלק דאָן קריגען. עס ליגט אָבער אויף אונז א חוב צו פארשטאנדען די תורה געזעצען אינ'ם אידישען לעבען, האַלטען זיי און איבערגעבען פון דור צו דור אום זי זאל ניט פארגעסען ווערען און צוריק א רעפֿלעקטאָר פאר אלעמען זיין.

זאָל יעדער מיטגליד פונ'ם אידישען פֿאלק דערפֿילען אינ'ם איצ-טיגען מאָמענט זיין חוב צו פארשטאנדען אידישקייט אין דעם לאנד וואו עס איז פאר אונז מעגלאַך דאָס צו דערגרייכען.

זאָל ווערען דער יום טוב, דער אמת'ר זמן מתן תורתנו.

י. י. וו.

נייער אָרדנונג אין כשרות

די לעצטע אנטוויקלונגען אינ'ם טאָראַנטאָר אידישען לעבען, וואָס איז אזוי צוריסען געוואָרען אין באצוג צו כשרות פראָבלעם וואָס איז איינס פון די הויפט יסודות פונ'ם איצטיגען אידענטום, און אויב עס זאָל אזוי אָנגעהן ווי ביז איצט, וואָלט געווען די טרויערדי-סטע טראגעדיע אין אונזער צייט וואָס איז די שטורעמדיגסטע אינ'ם אידישען לעבען, האָט אונז געצוואונגען צו מאַכען א נייע אָרדנונג אין באצוג צו כשרות.

אום אויסצובעסערען דעם גאנצען כשרות סיסטעם איז צוזאמען-געשטעלט געוואָרען א ועד הכשרות פון דער קהילה, אין וועלכען עס זענען פארטראָטען די פראָמינענטסטע אַרטאָדאָקסישע אידען פון שטאָט, איינגעשלאָסען אויך די יונגעטלאַכע אָרגאניזאציעס, וואָס זייער אויפגאבע איז אוועקצושטעלען דאָס כשרות אויף זיין געהע-ריגען הויך, טאָראַנטאָ זאָל צוריק קריגען דעם ערלאַבען נאָמען וואָס זי האָט אמאָל געהאט. די אידישע מאַסען זאָלען האָבען דעם צוטרוי צו די אָנווייזונגען וואו עס ווערט פארקויפט נאָר הונדערט פראָצענט טיגע כשר'ע פראָדוקטען.

דער ועד הכשרות טראָגט אבסאָלוט ניט קיין פינאנציעלען אונ-טערשלאַג. פאר השגחה אויף כשרות וועט ניט גענומען ווערען קיין שום ספעציעלען אָפּצאָל פון פלייש, אום כדי כשר פלייש זאָל ניט קאָסטען טייערער און דער צוטרוי צום כשרות זאָל זיין א געווי-כערטע.

דער ועד הכשרות זאָרט דערפֿאר, אז פון צייט צו צייט זאָל דער פובליקום געהעריג אינפֿארמירט ווערען וואו עס קען געצויפט ווערען פלייש וואָס איז ניטאָ אויף דעם קיין פארדאכט פון נכלות וואָס טאָראַנטאָ ווערט געשפּייזט שוין א היבשע עטלאַכע יאָר, דורך די רייכונגען וואָס זיינען אָנגעגאנגען צווישען די רבנים, ווער עס זאָל קריגען די אויבערמאָכט אויף דער השגחה וואָס איז פארקויפט געוואָרען פאר געלט, און ניט זייענדיג ערלאַך צו דער זאָך, האָט עס נאָר ארויסגעבראכט איבלען אינ'ם אידישען לעבען.

עס איז איצט די אויפגאבע פונ'ם טאָראַנטאָר אידענטום איינמאָל פאר אלע מאָל מאַכען א סוף צום פארשימעלטען סיסטעם פון אויסהאַלטען רבנים פון כשר פלייש. רבנים מוזען און דארפֿען קריגען געהאַלט פון די מענשען, וואָס געניסען פון זייער תורה און וויסענשאפט צווישען די פֿאלקס מאַסען און דער אידישער יונגעס, אזוי ארום וועלען זיי אַלץ מער דעספּעקטירט ווערען.

דאָס, גלייכען מיר, וועט געבען דעם פֿולסטען צוטרוי צו דעם נייעם ועד הכשרות פון דער קהילה, און עס איז שוין אָנגענומען גע-וואָרען שרױט צו פארוויקלאַכען דאָס אויבערדערמאָנטע אינ'ם אידי-שען לעבען.

זייט פֿאַרזיכטיג

יעדער כּוטשער, וועלכער שטעהט אונטער דער השגחה פון ועד הכשרות פון דער טאָראַנטאָר קהילה האָט באקומען א סיון, וועלכער איז דער גאראַנטי אז דאָרט איז דאָס פלייש כאמת כשר. די סיינס ווערען געגעבען נאָר דאָן, ווען דער כּוטשער פארפֿליכטעט זיך נאָכי-ציקומען אלע כשרות באדינגונגען, וועלכער דער ועד הכשרות מיט אירע רבנים פאָדערען.

זייט געוואָרענט פון נאָכגעמאכטע סיינס. בייגעלייגט וועט איר געפינען א פינקטליכע קאָפּיע פונ'ם ועד הכשרות פון דער קהילה, און העלפט אונז צוריקשטעלען כשרות אויף אן אַנשטעדיגען אופן. זייט זיכער אז אויפ'ן סיון שטעהען די ווערטער—

"ועד הכשרות פון דער טאָראַנטאָר קהילה"

זעהט אז אין אייערע זומער פלעצער זאָל מען געברויכען נאָר אזעלכע פליישען, וועלכע זיינען אונטער אונזער השגחה. פאר וועלכע עס איז אינפֿארמאציע וועגען כשרות אָדער אנדערע רעליגיעזע אָנגעלעגענהייטען ווענדעט זיך צו:

הרב יוסף וויינריב, 478 פאלמערסטאָן, טעלעפֿאָן לאַמבארד 8400.
הרב יעקב קאמענעצקי, 80 דיארסי, טעלעפֿאָן ווייזערלי 5449.